

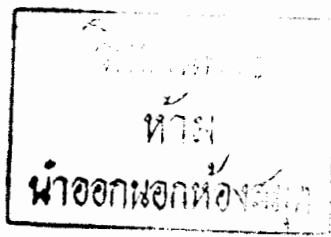
ร. น.พ. 2544
b 1116043
11384888 (ฉ.1)

สภาวะจิตภายใต้กรอบความสรีวิไลซ์

โดย

นาย ฅกัทร ธรรมนิยา
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาประติมากรรม
ภาควิชาประติมากรรม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2543

(วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย)

A STATE OF MIND IN THE FRAME OF CIVILIZATION

BY

MR.NAPHAT THAMNIYA

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

**A Thesis Submitted in partial Fulfillment
of the Requirements for the Degree**

MASTER OF FINE ARTS

Department of Sculpture

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2000

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง "สภาวะจิต
ภายใต้กรอบความสรีวิไลซ์" เสนอโดย นายณภัทร ธรรมนิยา เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

(ลงชื่อ).....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จีราวรรณ คงคล้าย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ๑๕ เดือน ๑๑ พ.ศ. ๒๕๔๔

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

1.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิชัย สิทธีรัตน์

2.อาจารย์ สรวุฑ ดวงจำปา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(อาจารย์ นนทิวรรณ จันทนะสะลิน)

วันที่ ๑๕ เดือน ๑๑ พ.ศ. ๕๔

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิชัย สิทธีรัตน์)

วันที่ 25 เดือน ๑๑ พ.ศ. ๕๕

.....กรรมการ

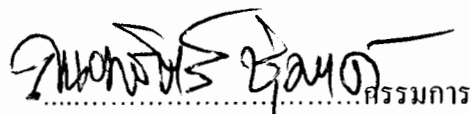
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เข็มรัตน์ กองสุข)

วันที่ 25 เดือน ๑๑ พ.ศ. ๒๕๔๔

.....กรรมการ

(อาจารย์ สรวุฑ ดวงจำปา)

วันที่ ๑๕ เดือน ๑๑ พ.ศ. ๕๕

.....กรรมการ

(อาจารย์ ถนอมจิตร ชุ่มวงศ์)

วันที่ ๑๕ เดือน ๑๑ พ.ศ. ๕๕

หัวข้อวิทยานิพนธ์

สภาวะจิตภายใต้กรอบความสวิติไลซ์

ชื่อนักศึกษา

นายณภัทร ธรรมนิยา

สาขาวิชา

ประติมากรรม

ภาควิชา

ประติมากรรม

ปีการศึกษา

2543

บทคัดย่อ

ปัจจุบันสภาพแวดล้อมของสังคมซึ่งมีวิถีชีวิตอยู่บนวัตถุนิยมที่มีการพัฒนาอย่างไร้ขอบเขตขาดการควบคุมดูแลในสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ส่งผลกระทบต่อเป็นปัญหาด้านสังคมสู่สภาวะจิตใจของมนุษย์ในสังคม สิ่งต่าง ๆ ที่ได้ผ่านเข้ามาในสังคมซึ่งเรียกว่าความเจริญนั้นทำให้มนุษย์ได้เผชิญชีวิตตามไปโดยไม่รู้ตัว

ดังนั้นข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมในหัวข้อเรื่อง สภาวะจิตภายใต้กรอบความสวิติไลซ์ ซึ่งสะท้อนสภาวะการดำรงอยู่ในชีวิตมนุษย์ที่เคลื่อนไหวไปตามกาลเวลา ภายใต้ความเจริญทางสังคมวัตถุและจากการที่ได้ใช้ชีวิตตามสภาพความเป็นจริงดังกล่าวจึงทำให้มนุษย์ได้กระทำทุกอย่างภายใต้ความคิดฝันของตนเอง เพื่อให้ทันต่อสภาพแวดล้อมทางสังคม ผลพวงของการกระทำเช่นนี้ ได้เปลี่ยนแปลงชีวิตและสิ่งแวดล้อมเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามขึ้นมามากมาย ที่ตัวมนุษย์เองไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาต่าง ๆ และยังคงเป็นปัญหาที่ยังวนเวียนอยู่ในชีวิตมนุษย์ต่อไป อย่างไม่มีวันสิ้นสุด

ข้าพเจ้าได้นำเสนอรูปแบบผลงานประติมากรรมในลักษณะนามธรรมโดยใช้สัญลักษณ์ที่พบเห็นจากสิ่งที่ข้าพเจ้าคุ้นเคย เพื่อแทนค่าความสัมพันธ์กับความหมายในความรู้สึกกับประเด็นในการนำเสนอเรื่องราวโดยแสดงออกผ่านเป็นรูปทรงในผลงานประติมากรรม

Thesis Title	“A State of Mind in The Frame of Civilization”
Name	Mr. Naphat Thamniya
Concentration	Sculpture
Department	Sculpture
Academic year	2000

ABSTRACT

The present circumstance in our society which rely on the material demands , is uncontrallably developed and caused the sosial problem. Man face on this problem while they live on their everydaylife. Not only effect in their way of life but on their mind also.

The growth of society , as a result ,man must adjust their own life along to their mentel process for living in their chaotie society. Human’s execution chang the environment and their life which make many problems and can not get them away

So, I creat my sculpture under the title is “A State of Mind in The Frame of Civilization” for reflecting the concition of human mind on their social problem. I present the abstract forms and use them as asyemble of objects and ideas. The objective of the sujet matter is representing mt relationship, meaning and amotion by expressing on my sculptured form.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาและการปฏิบัติงานในโครงการศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ ผู้เขียนใคร่ขอรำลึกถึง พระคุณบิดามารดา และคุณน้ากมลรัตน์ ทศนพงษ์ ที่อุปการะเลี้ยงดูและส่งเสริมการศึกษาตลอดมา ด้วยความรัก

ขอรำลึกถึงพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านในอดีตและปัจจุบัน อาจารย์ นนทิวรรณ จันทนะผะลิน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิชัย สิทธิรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เข็มรัตน์ กองสุข อาจารย์ ศราวุธ ดวงจำปา ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และเมตตากรุณา เปิดโอกาสให้ได้ทำในสิ่งที่ดี สำหรับชีวิตตลอดมา รวมถึงอาจารย์ทุกๆท่านที่ได้กล่าวถึง

สุดท้ายขอรำลึกถึงสถาบันการศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร และขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน โดยเฉพาะคุณประไพวดี โภคสวัสดิ์ ที่คอยดูแลและให้กำลังใจตลอดมา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คำนำ

การสร้างสรรคผลงานประติมากรรมของผู้เขียน เป็นการนำเสนอประสบการณ์จากการมองเห็น การรับรู้ที่ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมเมือง การดำรงอยู่ในสังคมเมืองที่มีความซับซ้อน มีความขัดแย้งความกดดันต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจตนเอง ผู้เขียนได้มองสังคมเห็นการสร้างสรรคสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นวัตถุ มันเป็นการสร้างที่ไร้ขอบเขตของความคิดที่อยู่ในตัวมนุษย์ ความต้องการที่จะรีบสร้างรีบเสพลสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เป็นการตอกย้ำถึงความโหมบในชีวิตของคนในสังคมความรีบเร่งในการสร้างบ้านแปลงเมือง สร้างพื้นที่ขอบเขตใหม่ ๆ ที่จะแสวงหาผลประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติเพิ่มความต้องการให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ซึ่งในมุมมองกับกันนั้น การกระทำของมนุษย์ได้สร้างปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมากมายในสังคม โดยที่ตัวของมนุษย์เอง ก็ไม่สามารถปรับเปลี่ยนชีวิตเพื่อให้ทันต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาในการใช้ชีวิตร่วมกับเทคโนโลยี เป็นปัญหาที่วนเวียนแบบงูกินหาง ที่มนุษย์ยังแก้ไม่ตกกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมเมืองในปัจจุบัน ซึ่งภาพปัญหาเหล่านี้ได้เป็นภาพลักษณ์หนึ่งทางสังคมเมืองไปแล้ว มนุษย์หากได้กลับมามองชีวิตมองตั้งตนอย่างแท้จริง หุดยังความคิดต่าง ๆ ที่จะสร้างวัตถุต่าง ๆ อย่งไรทิศทาง มองถึงความต้องการอย่างมีเหตุผล และมีความสมดุลกับธรรมชาติ มองถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในระยะยาวและ หากมนุษย์มีการควบคุมจิตใจอย่างมีระบบแล้ว เชื่อว่าสังคมที่มนุษย์อยู่นั้นจะมีความสมบูรณ์ในความศิวิไลซ์ภายใต้จิตใจของมนุษย์ได้เช่นกัน

การนำเสนอวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ประกอบด้วย แนวคิดที่มาของการสร้างสรรคที่แสดงถึงเนื้อหาของความคิดและเนื้อหาของวัสดุ โดยนำข้อมูลดังกล่าวมารวบรวมประกอบเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดเป็นผลงานประติมากรรม ซึ่งเน้นเนื้อหาเรื่องราวและความคิดที่เกิดขึ้นกับตนเอง นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังได้อธิบายรูปแบบและวิธีสร้างสรรคผลงานไว้โดยละเอียด รวมถึงการวิเคราะห์ประสบการณ์เนื้อหาทางความคิดระหว่างตนเอง กับสังคม

ผลงานประติมากรรมชุดนี้มีชื่อหัวข้อว่า "สภาวะจิตภายใต้กรอบความศิวิไลซ์" ประกอบไปด้วยผลงานจำนวน 3 ชิ้น ซึ่งแต่ละชิ้นจะนำเสนอรูปลักษณะของผลงานที่มีความแตกต่างกันออกไปตามแรงบันดาลใจที่ได้รับแต่โดยโครงสร้างของแนวคิดที่เป็นเนื้อหาหลัก ๆ ในวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เป็นเรื่องเดียวกัน โดยผู้เขียนจะเล่าที่มา ของผลงานแต่ละชิ้น ซึ่งมีรายละเอียดในผลงานดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1. ผลงานชื่อ “ผ่าซีก” เป็นการเลือกรูปทรงอวัยวะภายในหัวของมนุษย์ที่เป็นบ่อเกิดทางความคิด เป็นรูปทรงที่มีความเรียบง่ายแต่แสดงความคิดที่ซับซ้อนของมนุษย์ รูปทรงของสมองจึงเป็นรูปแบบที่ปรากฏ เป็นรูปทรงหลักในผลงานประติมากรรมชิ้นนี้ แสดงถึงภาพลักษณ์ของความคิด ในส่วนรายละเอียดที่รูปทรงสมองมีการขดตัว เห็นการบีบรัดของเส้นเลือดที่มีทิศทางที่ซับซ้อน ภาพลักษณ์เหล่านี้ผู้เขียนได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานประติมากรรมคดยเสนอให้เห็นถึงการบีบรัด ทิศทางการแตกตัว โครงสร้างของเส้นเลือดที่ห่อหุ้มเนื้อเยื่อของสมองอยู่นั้นมาแทนค่าเป็นสัญลักษณ์เป็นการตีค่าความรู้สึก ที่คล้ายกันทิศทางในเส้นทางการจราจร ที่มีการเพิ่ม ขยายตัวตลอดเวลาเห็นได้จากรูปแผนผังของเมืองทั่วไปแสดงให้เห็นถึงสภาพของสังคมที่มีการขยายพื้นที่ ที่มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ความคิดของมนุษย์ได้คิดได้กระทำและแก้ปัญหาให้กับตัวเองอยู่ตลอดเวลาเป็นภาวะหนึ่งที่มีชีวิตมนุษย์ได้ดำเนินอยู่ในสังคมที่ซับซ้อน

ขั้นที่ 2. ผลงานชื่อ “หัว-เมือง” เป็นการนำความหมายของคำ 2 คำ มารวมกันคำว่าหัวเป็นการบอกถึงสภาพของการเริ่มต้น การบอกตำแหน่งของรูปทรงมีความสำคัญก่อนหลัง ส่วนคำว่าเมืองเป็นคำที่เป็นนามธรรม ที่ต้องอาศัยมนุษย์เข้ามาอยู่ร่วมกันเป็นสังคม สร้างกฎระเบียบ สร้างบ้านสร้างชุมชน ให้เกิดความเชื่อมั่นร่วมกันในการขับเคลื่อนสังคมไปสู่คำว่าเมืองเมื่อได้นำความหมายของคำมาตั้งเป็นชื่อผลงาน ก็จะเป็นการพูดถึงการเริ่มต้น ของการสร้างสังคม สร้างความศิวิไลซ์ ให้แก่ชีวิตมนุษย์ ผลงานชิ้นนี้ได้พูดถึงการมีชีวิตที่กระจุกตัวในสังคมเมือง มีทิศทางของการเริ่มต้น ไปสู่ความสับสนวุ่นวาย เป็นสภาวะการรับรู้ของผู้เขียน ได้มองเห็นถึงการแพร่กระจาย ความเจริญสู่พื้นที่ใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลาเรียกได้ว่าความเจริญได้ขยายตัวเพื่อการแสวงหาผลประโยชน์ของมนุษย์ ในส่วนลักษณะรูปทรงของผลงานประติมากรรมชิ้นนี้ ผู้เขียนได้นำรูปศีรษะของมนุษย์มาเป็นสื่อในการถ่ายทอด โดยได้ตัดทอนรายละเอียดในรูปศีรษะทั้งหมดออกไปเหลือเพียงเส้นรอบนอกทั้งนี้เพื่อเป็นการแสดงความเด่นชัดในรูปทรงประติมากรรม ผู้เขียนได้เน้นคุณสมบัติของวัสดุที่นำมา สร้างผลงานเพื่อแสดงความรู้สึกของผู้เขียน

ขั้นที่ 3. ผลงานชื่อ “มุมของความสับสน” เป็นการเล่าถึงสภาวะจิตของคนในสังคมซึ่งมีชีวิตอยู่ท่ามกลางความสับสนวุ่นวายในความเจริญ ซึ่งความเจริญนั้นประกอบไปด้วยความหลากหลายในเชิงวัตถุ สิ่งก่อสร้าง และอื่น ๆ อีกมากมายในสังคม จะเห็นได้ว่าเส้นทางการเดินทาง

ของคนในปัจจุบันได้ขยายตัวของพื้นที่ภายในสังคมเมืองอย่างไรขอบเขต ไร้อิศทางขาดการควบคุม ซึ่งได้สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคม เป็นไปอย่างซับซ้อนเป็นการแสดง ความสัมพันธ์เชิงความสับสนในอารมณ์ของมนุษย์ ผลงานชิ้นนี้ผู้เขียนได้นำรูปทรงที่ให้ความรู้สึก ผ่อนคลาย หยุดความตึงเครียด กับสภาวะเหตุการณ์ของสังคมที่สับสน หมอน เป็นรูปทรงที่ผู้เขียน ค้นเคยและมักจะมีความผูกพัน กับการพักผ่อนของร่างกาย ความอ่อนนุ่มที่เห็นได้จากรูปทรงของ หมอนเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้ผู้เขียนแสดงออกแทนค่าแนวความคิด และแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมกับรูปทรงที่ผ่อนคลาย ประกอบกันเป็นผลงาน ประติมากรรม

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้นำเสนอกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน และประเด็นเนื้อหา ทางความคิดที่มีต่อสังคมที่ซับซ้อน เพียงบางส่วนเท่านั้น โดยหวังว่า การศึกษาที่พยายามเน้นถึง เนื้อหาเรื่องราว ความหมาย และการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเพื่อจะแสดงถึงความสัมพันธ์ ที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนั้น จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจต่อไป

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ฉ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ (Abstract)	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
คำนำ	ฉ-ช
สารบัญ	ฉ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
- ความสำคัญของเรื่อง	1
- จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	1
- ขอบเขตของการสร้างสรรค์	2
- วิธีการศึกษา	3
2 ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปะและการสร้างสรรค์	4
3 กระบวนการสร้างสรรค์งานประติมากรรม	11
- การกำหนดเนื้อหาเรื่องราวที่สำคัญ	11
- การค้นหารูปแบบทางศิลปะ	11
- แนวความคิด	12
- การสร้างผลงานจริง	12
4 การวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นฐานและปัญหาในการสร้างสรรค์	43
- ความสำคัญของผลงานประติมากรรมแต่ละชิ้น	46
- ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการสร้างผลงาน	46
5 บทสรุปและผลที่คาดว่าจะได้รับ	48
บรรณานุกรม	50
ประวัติผู้เขียน	51

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่		หน้า
1.	ผลงาน มาแชนต์ คูชอมปี	7
2.	ผลงานของ โจเซป บอยส์	8
3.	ผลงานของ เปาโล ปิกัสโซ	9
4.-5.	แบบจำลอง 3 มิติ (Sketch Mode) ผลงานชั้นที่ 1.....	15
6.	ภาพผลงานจริงชุดที่ 1	16
	ชื่อผลงาน “ผ่าซีก	
	ขนาด 140 x 270 x 240 ซม.	
	เทคนิค เชื่อมโลหะ,ปูนซีเมนต์	
7.-11.	ภาพผลงานจริงชุดที่ 1	17-21
12.-13.	แบบจำลอง 3 มิติ (Sketch Mode) ผลงานชั้นที่ 2	24
14.	ภาพผลงานจริงชุดที่ 2	25
	ชื่อผลงาน “หัว-เมือง”	
	ขนาด 155 x 275 x 200 ซม.	
	เทคนิค เชื่อมโลหะ,ปูนซีเมนต์	
15.-20.	ภาพผลงานจริงชุดที่ 2	26-31
21.-22.	แบบจำลอง 3 มิติ (Sketch Mode) ผลงานชั้นที่ 3	34
23.	ภาพผลงานจริงชุดที่ 3	35
	ชื่อผลงาน “มุมของความสับสน”	
	ขนาด 155 x 250 x 150 ซม.	
	เทคนิค เชื่อมโลหะ	
24.-30.	ภาพผลงานจริงชุดที่ 3	36-42

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญของเรื่อง

จากความรู้ความเข้าใจ และความเชื่อของมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน ส่วนใหญ่ยังคงเป็นไปตามกระแสและตามสมัยนิยม เนื่องจากมีความเชื่อว่าการพัฒนานั้น จะทำให้บ้านเมืองเจริญทันสมัยและสะดวกสบาย แต่มักลืมมองถึงปัญหาที่จะเกิดว่า เมื่อมีข้อดีมากก็จะมีข้อเสียเกิดขึ้นเป็นเงาตามตัว ดังนั้นจึงเป็นปัญหาอย่างหนึ่งสำหรับมนุษย์ทั่วไปเสมอมา มนุษย์เชื่อว่าการมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ นั้น ทำให้ศักยภาพทางร่างกายและจิตใจดีขึ้น สะดวกสบายขึ้นอย่างมาก สิ่งเหล่านี้ให้ความสุขที่แท้จริง จริงหรือ... หรือยินดีที่จะยอมรับมัน ด้วยความกังขาต่อไป... ทั้งๆที่ยังหาคำตอบไม่ได้และใช้ชีวิตไปพร้อมๆกันกับปัญหาที่ตามมา ในระยะยาวต่อไป ซึ่งยากแก่การมองเห็นและเข้าใจ จึงทำให้เกิดผลกระทบทางอารมณ์และจิตใจมนุษย์ เรื่อยมา

สภาวะจิตภายใต้ความศิวิไลซ์ เป็นผลงานที่แสดงออกถึง การใช้ชีวิตซึ่งติดกับปัญหาความซับซ้อนที่ตามมาในสังคมเมือง ชี้ให้เห็นถึงมุมมองในอีกแง่มุมหนึ่งที่เป็นผลต่อเนื่องจากความเจริญและความสะดวกสบาย โดยได้นำเสนอถึงการพัฒนาระบบแผนผังของเมืองที่เพิ่มและซับซ้อนขึ้นเพียงหวังถึงความสะดวก แต่ขาดการเอาใจใส่ ทำให้ เกิดปัญหา เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นทำให้สุขภาพจิตของมนุษย์ เสี่ยงลง ทุกๆวัน ข้าพเจ้าได้นำประเด็นนี้มา สร้างเป็นภาพจำลอง โดยใช้สัญลักษณ์แทน เพื่อให้เกิดเป็นผลงานประติมากรรม ที่แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับสังคมเมือง ที่จะสร้างปัญหาให้กับมนุษย์

กำหนดองค์ประกอบ รูปแบบทางประติมากรรม ให้ได้ความสำคัญระหว่างเนื้อหาและวัสดุ เพื่อผสมผสานให้สอดคล้องกันอย่างเป็นเอกภาพ

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงสภาพชีวิต ความเป็นจริงซึ่งอยู่ภายใต้ความเจริญทางวัตถุ
- 2.2 เพื่อนำเสนอเป้าหมายในการทำงานศิลปะ ที่แสดงความคิดในแง่มุมมองส่วนตัว โดยเน้นการแสดงออกให้ตรงกับประเด็นที่ต้องการนำเสนอ แล้วผสมผสาน เป็นผลงานประติมากรรม

2.3 เพื่อคิดค้นสร้างสรรค์รูปแบบ ให้สอดคล้องกันระหว่างแนวความคิดกับความสุนทรีย์ทางศิลปะ โดยนำความรู้ความเข้าใจ ทางด้านองค์ประกอบศิลป์มาสร้างสรรค์ ให้เกิดรูปทรงและน้ำหนัก

3. ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ขอบเขตของการสร้างสรรค์ สภาวะจิตภายใต้ความสปีโลยี มีดังต่อไปนี้

3.1 เนื้อหา นำเสนอถึงการมีชีวิตอยู่ร่วมกับปัญหาในสังคมเมือง โดยได้รับแรงบันดาลใจจากเหตุการณ์ที่ได้พบเห็น และเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

3.2 องค์ประกอบด้านรูปแบบ เป็นการแสดงให้เห็นถึงรูปทรงที่เรียบง่าย แสดงปริมาตรที่เกิดจากการใช้วัสดุที่ทึบตัน ร่วมกับเส้น ซึ่งนำมาสร้างสรรค์และรวมตัวจนเกิดเป็นปริมาตรที่โปร่งเบา และเน้นเรื่องขนาด โดยสร้างให้ใหญ่เกินความเป็นจริง เพื่อแสดงความสำคัญของเรื่องราวเนื้อหา และวัสดุต่างๆ ที่ได้นำมาผสมผสาน ทางด้านเทคนิคและวิธีการ โดยผ่านความคิดความรู้สึกส่วนตัวคน รูปแบบของผลงานทั้งหมด มีลักษณะลอยตัว 3 มิติ ผลงานแต่ละชิ้นได้มีการกำหนดโครงสร้างที่แน่นอนในเรื่องรูปทรงอย่างละเอียด และมีความหลากหลายของเส้นที่มีขนาดและทิศทางที่แตกต่างกันจนเกิดความซับซ้อน ผลงานแต่ละชิ้นนั้นมีรูปทรงและรายละเอียดในรูปแบบของเนื้อหาดังนี้

1. รูปทรงที่เกิดจากรูปลักษณะของมนุษย์ ใช้รูปทรงสี่ระฆะ มาตัดทอนรายละเอียดและออกแบบในเรื่องการจัดวาง เพื่อให้เกิดมุมมองใหม่ๆ ที่แตกต่างกันไป

2. นำรูปทรงของอวัยวะมาเป็นต้นแบบ โดยการนำลักษณะของสมองของมนุษย์มาแสดง ด้วยการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน แล้วจัดวางเคียงข้างกัน ผลงานชิ้นนี้เน้นเรื่องการใช้วัสดุที่ต่างชนิดกัน มาเปรียบเทียบเพื่อแสดงออกให้คล้ายคลึงกับเนื้อสมองจริง

3. นำรูปทรงที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวันมาใช้ เช่น หมอนที่หนุนศีรษะ มาขยายให้ใหญ่เกินจริง เป็นเรื่องการขยายความรู้สึกเดิมให้เปลี่ยนแปลงออกไป

จะเห็นได้ว่า ผลงานในแต่ละชิ้นนั้น ได้มีการนำเสนอในเรื่ององค์ประกอบ ด้านรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป แต่ผลงานทั้งหมดนี้ ยังคงอยู่ภายใต้การนำเสนอในแนวความคิดเดียวกันที่แสดงสภาวะจิตของมนุษย์ที่มีต่อสังคมเมือง เพียงแต่ประเด็นความรู้สึกในผลงานแต่ละชิ้นอาจแตกต่างกันไป

3.3 สัญลักษณ์ ใช้สัญลักษณ์ร่วมกัน ในผลงานทั้งหมด กล่าวคือได้ใช้รูปทรงของมนุษย์ในลักษณะท่าทางการนอนขดตัว ฝังอยู่ในผลงานทุกชิ้นและนำเส้นที่มีขนาดความสั้น

ยาวที่ต่างกัน มาประกอบเพื่อเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับเรื่องราวของชีวิตมนุษย์ ที่มีสภาวะความวุ่นวาย และสับสน ท่ามกลางการดำเนินชีวิตในสังคมเมือง

4. วิธีการศึกษา

4.1 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

- ศึกษาข้อมูลตามสภาพแวดล้อมในสังคมจริง และทำความเข้าใจในประเด็นต่างๆ ที่ได้นำมานำเสนอ เช่น ปัญหาการจราจร การวางผังเมืองที่ขาดการดูแลอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น ศึกษาถึงความเป็นไปได้จากวิธีคิด และการแสดงออกให้มีความสัมพันธ์ที่สอดคล้อง

- ศึกษาข้อมูลจากบทความ วิทยุ โทรทัศน์ ที่แสดงถึงปัญหาต่างๆ ของสังคมซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาสังคมเมือง
- การได้ไปสัมผัสต่อสถานการณ์นั้นๆ
- ศึกษาวัสดุต่างๆ ที่นำมาใช้กับการสร้างสรรค์ผลงาน โดยศึกษาวิธีการจัดการ รวมถึงการนำมาผสมผสานให้เกิดผล ด้วยวัสดุที่แตกต่างเพื่อความลงตัว ในความงาม และตามความหมายให้สอดคล้องกลมกลืน

4.2 วิธีการปฏิบัติ

- ร่างแบบ 2 มิติ เพื่อค้นหารูปแบบ และองค์ประกอบตามเนื้อหา จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล
- สร้างแบบจำลอง 3 มิติ เพื่อให้เห็นรูปทรง และทิศทางของการจัดองค์ประกอบ
- นำผลงานสู่ขบวนการวิจารณ์จากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขหรือปรับปรุงให้สมบูรณ์
- ศึกษาและวางแผนวิเคราะห์หาความเป็นไปได้ ในวิธีการสร้างสรรค์และวัสดุต่างๆ ที่เลือกใช้ในการสร้างงาน
- สร้างผลงานจริง ตามข้อมูลและเหตุผล
- นำข้อมูลจากการปฏิบัติงานทั้งหมดมาเรียบเรียง เพื่อเป็นเอกสารประกอบวิทยานิพนธ์

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศิลปะในการสร้างสรรค์

ในกระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายนั้น เป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนของความคิดที่มาจากการศึกษา สภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน สิ่งแวดล้อมทางสังคมมีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องโดยตรง เป็นประสบการณ์ที่นำเสนอความแท้จริงในรูปแบบลักษณะของความเป็นจริง โดยศิลปินได้แสดงผ่านออกมาเป็นผลงานศิลปะ

โดยปรกติมนุษย์ไม่สามารถวาดภาพอนาคตอย่างแปลกแยกไปจากลักษณะที่เคยประสบพบเห็นมนุษย์รู้ว่าทุกอย่างต้องเปลี่ยนแปลงแต่การเปลี่ยนแปลงนี้ยังคงดำเนินไปในกรอบแห่งชีวิตที่คุ้นเคย กล่าวคือ อนาคตคือปัจจุบันที่ดำเนินต่อไป ข้อมูลข่าวสารที่มนุษย์เราได้รับกันอยู่ทุกวัน มีผลในการเปลี่ยนแปลงและการกระทำของมนุษย์ที่มีต่อโลกภายนอกในขณะที่โลกกำลังหมุนไป จิตวิญญาณของมนุษย์ก็กำลังเปลี่ยนแปลงไป ในสมองของมนุษย์มีภาพจำลองแห่งความจริงอยู่ ซึ่งบางอย่างจับต้องได้แต่บางอย่างเป็นเพียงการรับรู้ มนุษย์สร้างจินตภาพต่างๆที่เกิดขึ้นกับสังคมเมือง เป็นจินตภาพที่มีอุตสาหกรรมเป็นหัวใจ ภาพของเมืองหลวงใหญ่ๆ ภาพยานยนต์ที่ไปได้อย่างรวดเร็ว จินตภาพดังกล่าวคือกระบวนการเคลื่อนไหวต่างๆที่มุ่งทิศทางไปยังอนาคต ซึ่งได้สร้างความสับสนมากขึ้นเรื่อยๆ สร้างระบบการรับรู้ที่สับสน ซึ่งทุกระบบเกิดได้ตั้งแต่โมเลกุลในของเหลวต่างๆ ในร่างกายไปถึงเส้นประสาทในสมองของมนุษย์ และการจราจรในเมืองหลวง ซึ่งจะเห็นได้ว่าภาวะของการจำยอม ที่อยู่ในความซับซ้อน ความสับสนของสังคมเมือง ได้เกิดขึ้นมาพร้อมๆกัน โดยจะแยกออกจากกันนั้นคงเป็นเรื่องยาก ซึ่งข้อมูลที่กล่าวนี้ ผู้เขียนได้ตระหนักถึงวิถีชีวิตมนุษย์ในปัจจุบัน และนำเสนอประเด็นในส่วนที่เกิดผลกระทบต่อความรู้สึกต้องการแสดงออกในภาวะที่ผู้เขียนเป็นอยู่ในปัจจุบันที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อสังคม

ในส่วนของการเข้าใจการรับรู้ทางศิลปะในปัจจุบันนี้ ผู้เขียนได้รับรู้ถึงความหลากหลาย อันเกิดจากวิธีนำเสนอแนวคิด รูปแบบที่แตกต่างกันแบ่งเป็นกลุ่ม เป็นลัทธิ

ชัยวัฒน์ ธีระพันธ์, “ทฤษฎีไร้ระเบียบกับทางแพร่งของสังคมสยาม” (กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊ค . 2538) , หน้า 65.

เป็นการหาทางออกให้กับสิ่งที่แสดงออกมาในงานศิลปะว่าเป็นแบบใด ในส่วนผลงานของผู้เขียนที่นำเสนอเป็นประติมากรรม 3 มิติ ที่เน้นการสร้างรูปทรง ปริมาตร และพื้นที่ว่างที่มีเนื้อหาและองค์ประกอบของเหตุผลอย่างเช่น การสร้างรูปทรงใดรูปทรงหนึ่งนั้น จะต้องมีความสอดคล้องกับแนวคิดประกอบกับการมีสุนิยม ความชอบ และวิธีการจัดการกับวัสดุตามแบบฉบับของผู้เขียน ผลงานของผู้เขียนนั้นได้ให้ความสำคัญ ความเป็นสาระของตัววัสดุที่นำมาสร้าง เป็นงานศิลปะให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาทางรูปทรงที่แสดงผลสอดคล้องกับเจตนารมณ์ ซึ่งมีการตอบโต้ซึ่งกันและกัน ระหว่างตัววัสดุที่สร้างสาระคุณค่าความหมาย กับรูปทรงที่สนองอารมณ์ความรู้สึก สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อผู้สร้างงานศิลปะมีประสบการณ์ มีทรรศนะคติต่อแรงบันดาลใจนั้นๆ ถือได้ว่าเป็นการสะท้อนประสบการณ์ส่วนตัวของปัจเจกชนในปัจจุบันขณะ

ภาพลักษณ์ของศิลปะ “ศิลปะเป็นคำบอกเล่าความเป็นไปบนพื้นพิภพในยุคสมัยของเรา” คำกล่าวนี้เป็นคำที่สะท้อนให้เห็นถึงจิตวิญญาณของมนุษย์ที่เคลื่อนไหวไปกับทิศทางของสังคมศิลปะสามารถแสดงออกถึงประสบการณ์ของมนุษย์ในทุกรูปแบบ มีความสัมพันธ์กับชีวิตมนุษย์ทุกระดับทั้งในระดับของบุคคล กลุ่มคน ชุมชน สังคมและโลก ศิลปะจะทำหน้าที่ปลุกสัญชาตญาณใฝ่ดีในตัวมนุษย์และประสบการณ์ทางศิลปะนี้สามารถที่จะสร้างพรหมแดนเชิงภูมิศาสตร์ ทางเชื้อชาติ ภาษาและพรหมแดนแห่งกาลเวลา ศิลปะเป็นกระบวนการที่เป็นไปตามธรรมชาติของศิลปะเอง เช่น การสร้างสรรค์งานศิลปะ การรับความเข้าใจการเสพงานศิลปะรวมถึงการชื่นชมที่มีต่องานศิลปะ เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างและถ่ายทอดได้

ในอดีตนักปรัชญาพยายามหาคำจำกัดความของคำว่าศิลปะให้มีความหมายกระชับและตรงเป้าหมายอย่างเหมาะสม เช่น เพลโต (PLATO 428-348 B.C.) นักปรัชญาชาวกรีกกล่าวไว้ว่าศิลปะเปรียบเสมือนกระจก สามารถสะท้อนทุก ๆ สิ่ง ประชาชน ธรรมชาติ เมืองโลกของศิลปะคือโลกแห่งประสบการณ์ ศิลปะเลียนแบบปรากฏการณ์ของสรรพสิ่ง ศิลปะคือการเลียนแบบสิ่งที่เลียนแบบอย่างไม่สมบูรณ์มาก่อน

ซึ่งการทำงานของศิลปินได้รวบรวมข้อมูลและประสบการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคม ผู้เขียนหยิบยกประเด็นปัญหาสะท้อนให้เกิดความรู้สึกที่ได้พบเห็นเรื่องราวต่างๆ ซึ่งการทำงานศิลปะเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องการแสดงออกถึงประสบการณ์ที่เร้าใจ ดังคำอธิบายที่นำเสนอของจอห์น ดิวอี้ (JOHN DEWEY 1859-1952) ได้กล่าวว่าศิลปะคือประสบการณ์ที่เร้าใจ (ART AS VIVID EXPERINCE) จอห์น ดิวอี้ เป็นนักปรัชญาชาวอเมริกาให้ความสำคัญว่าศิลปะคือ

การสร้างชีวิตและประสบการณ์สามัญธรรมดาที่เต็มไปด้วยความหมายสามารถเข้าใจได้ยิ่งขึ้น ไร้ใจมากขึ้น เป็นประสบการณ์สามารถเข้าใจได้ ศิลปะคือเอกภาพของผัสสะ อารมณ์ เจตจำนงและท่วงท่าการดำเนินชีวิตของบุคคล ศิลปะสามารถเป็นเรื่องราวบางอย่างและประสบการณ์บางอย่างก็สามารถเป็นศิลปะ เมื่อมันกลายเป็นความจริงที่เร้าใจ คำอธิบายต่าง ๆ ในช่วงต้นมีส่วนช่วยในการสนับสนุนวิธีคิดและการทำงานของผู้เขียนเป็นอย่างมาก

อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจกับสภาพแวดล้อมทางสังคม เป็นส่วนหนึ่งของผู้เขียนจะพูดถึงที่มาในการแสดงคุณค่าของวัสดุที่อยู่ในงาน ผู้เขียนสนใจและได้รับอิทธิพลแนวคิดจากศิลปินต่าง ๆ มาเป็นรากฐานทางความคิดและนำไปสู่การทำงานศิลปะ ในช่วงทศวรรษที่ 20 มีศิลปินจำนวนหนึ่งให้ความสำคัญในแนวคิดในการใช้วัสดุมาเป็นประสบการณ์และการแสดงออก

มาร์แชล ดูชอมป์ (MARCELL DUEHAMP) ศิลปินที่มีแนวคิดในการใช้วัสดุสำเร็จรูป (READY MADE) เพื่อสื่อความหมายโดยผ่านวัสดุ อาจกล่าวได้ว่า มาร์แชล ดูชอมป์เป็นต้นแบบให้กับศิลปินที่ใช้วัสดุในการสร้างสรรค์ผลงานตลอดจนถึงปัจจุบัน ในเรื่องของการให้คุณค่าในตัววัสดุ เขาเป็นคนแรกที่เริ่มให้ความหมายที่มีอยู่ในตัววัสดุสำเร็จรูปดังกล่าว เขาได้กล่าวไว้ว่า ความหมายที่มีอยู่ของวัสดุแต่ละชิ้นถูกจารึกถึงความสัมพันธ์ของเวลาและสถานที่ ที่มีต่อวัตถุนั้น เปรียบได้กับข้อมูลอันหนึ่งหรือเหตุการณ์หนึ่ง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพประกอบที่ 1 : ผลงานของ มาร์เชล ดูชอมป์ “ Bicycle wheel and stool 1913”

โจเซป บอยส์ ศิลปินชาวเยอรมันที่มีอิทธิพลต่อวงการศิลปะร่วมสมัยของโลกในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 ให้อิทธิพลต่อผู้สร้างงานศิลปะ ในแนวที่สื่อสารเนื้อหาเรื่องราวการให้สัญลักษณ์และการใช้วัสดุ เทคนิคและรูปแบบที่เป็นไปตามเนื้อหาเรื่องราวที่จะสื่อสาร เขาพูดถึงการทำงานศิลปะของเขาว่า “ ข้าพเจ้าสนใจในการเปลี่ยนรูป เปลี่ยนความสับสนวุ่นวาย ในแง่การเปลี่ยนรูปเชิงการปฏิบัติใหม่ โดยการเคลื่อนไหวไปสู่ (การทำงาน) ในลักษณะรูปแบบใหม่ ”

ภาพประกอบที่ 2 : ผลงานของ โจเซป บอยส์ “The pack” 1969

Kim Levin, “ Modernism” (New York : Harper, 1988), หน้า 173.

เปาโล ปีกัสโซ ผู้ทำงานศิลปะลัทธิคิวบิสม์ ในช่วงศตวรรษที่ 20 ที่แสดงให้เห็นว่า ศิลปะนำเสนอ
 รูปทรงจากประสบการณ์ โดยการดัดแปลงปรับปรุงรูปทรงขึ้นมาใหม่เพื่อให้เกิดสุนทรียภาพใหม่
 ๆ เป็นศิลปะที่ไม่ได้เน้นความหมายหรือเนื้อหาเรื่องราวของตัววัสดุ เปาโล ปีกัสโซ เน้นเพียงความ
 สมบูรณ์ของรูปทรงให้ความงามแปลกตาเท่านั้น ซึ่งอิทธิพลแนวคิดเหล่านี้ ส่งผลกระทบให้เกิด
 ลัทธิทางศิลปะใหม่ ๆ มากมาย

ภาพประกอบที่ 3 : ผลงานของ เปาโล ปีกัสโซ

ดูเหมือนว่า ผลงานศิลปะที่เกิดขึ้นในยุคศตวรรษที่ 20 แสดงความหลากหลายของการใช้วัสดุที่เป็นตัวแปล เนื้อหาเรื่องราวที่เกิดขึ้นทางเหตุผลและความงาม ความพิงใจมิใช่เป้าหมายเพียงประการเดียวของศิลปะอีกต่อไป ศิลปะสามารถมีเป้าหมายอื่น ๆ ทางสังคมได้เพราะทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเกี่ยวข้องกัน ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน อาจกล่าวได้ว่าผลงานประติมากรรมของผู้เขียน ได้สร้างจากความเชื่อว่า รูปทรงผลงานประติมากรรม เป็นตัวแปลหนึ่ง ที่สามารถสื่อสารเรื่องราวต่าง ๆ ที่สะท้อนปัญหาของสังคมผลักดันและกระตุ้นกระแสของความเปลี่ยนแปลงของสังคมให้เกิดแนวคิดในการสร้างวัฒนธรรมใหม่ของสังคม คุณค่าและความหมายของผลงานประติมากรรมที่ผู้เขียนได้สร้างขึ้นสามารถสะท้อนให้เห็นที่มาของจุดประสงค์ และต้องการให้สาธารณชนได้รับรู้สิ่งที่ต้องการในการแสดงออกได้อย่างเข้าใจ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 3

กระบวนการสร้างสรรค์งานประติมากรรม

ขั้นตอนการทำงานประติมากรรม ในโครงการวิทยานิพนธ์ครั้งนี้มีทั้งหมด 3 ชั้น ซึ่งแต่ละชั้นมีที่มาและเรื่องราวของความคิดอย่างเดียวกัน แต่รูปแบบของผลงานนั้นแตกต่างกันไปตามมุมมอง ความรู้สึกสัมผัสรับรู้ และเวลา ซึ่งความแตกต่างจะเกิดจากกระบวนการสร้างสรรค์ที่มีการเพิ่มและลดขั้นตอนตามแนวคิดของการพัฒนา จากผลงานชั้นที่ 1 , 2 และ 3 อาจกล่าวได้ว่าผลงานแต่ละชั้น มีกระบวนการสร้างสรรค์ เนื้อหา และความหมายโดยเฉพาะ สำหรับผลงานนั้นๆ

1. การกำหนดเนื้อหาเรื่องราวที่สำคัญ

ในการสร้างงานศิลปะ ผู้เขียนเชื่อว่าจะต้องมาจากประสบการณ์โดยตรง การพบเห็นเหตุการณ์ต่างๆ ในสภาพแวดล้อมของชีวิต โดยนำไปตามความรู้สึกที่ต่อเหตุการณ์นั้นๆ มารวบรวมสร้างทัศนคติ หาเหตุผลเพื่อนำมาแสดงออก การสร้างผลงานศิลปะเป็นวัตถุนั้น เป็นการนำเสนอเพื่อเป็นหลักฐานที่เป็นรูปธรรม สำหรับสาธารณะชน สร้างขึ้นเพื่อค้นหาสุนทรียภาพและความหมายในตัวของผลงาน ฉะนั้นแนวคิด เนื้อหาและรูปแบบ จะต้องผสมผสานจนเกิดเป็นผลงานที่ดี เสริมสร้างพุทธิปัญญาแก่สาธารณะชนทั่วไป

ผู้เขียนได้นำเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ที่อยู่ภายใต้กระบวนการพัฒนาของสังคมเมืองที่สร้างความสับสนวุ่นวายและคับข้องอยู่ ภายในภาวะของผู้เขียนเอง โดยความเจริญเติบโตของเมืองใหญ่ เส้นทางการจราจร หรือการขาดการควบคุมในการวางแผนผัง ที่สร้างความซับซ้อนนั้นสร้างความกดดันให้เกิดขึ้นต่อร่างกายและจิตใจ

2. การค้นหารูปแบบทางศิลปะ

ความหลากหลายของวัสดุ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ นำมาใช้เป็นประเด็นในการค้นหารูปแบบตามวัสดุนั้นๆ การนำวัสดุต่างๆมาสร้างสรรค์นั้นจะมีข้อจำกัดในการจัดการเพื่อที่จะให้สอดคล้องกับเจตนาของผู้สร้างสรรค์ สำหรับความสำคัญของการถ่ายทอดผลงานศิลปะให้เกิดความหมายนั้น ผู้เขียนให้ความสำคัญกับวัสดุที่นำมาสร้างผลงาน เพราะตัววัสดุนั้น มีคุณสมบัติและความหมายในตัวมันเอง ซึ่งแล้วแต่ว่าจะนำมาตั้งสมมุติฐาน แทนค่าให้สอดคล้องกับเรื่องราวและแนวความคิด โดยอาศัยรูปแบบการทำงานที่มีเอกลักษณ์ส่วนตัว ผู้เขียนได้นำเหล็กเส้น และปูนซีเมนต์ มาใช้ประกอบเป็นผลงาน วัสดุเหล่านี้จะนำเสนอให้เห็นถึงความ เป็นบ้านเมือง สิ่งก่อสร้างที่เห็นกันอยู่ในปัจจุบัน เป็นตัวแทนของความเจริญ แล้วนำมาผสมผสานระหว่างรูปทรงและวัสดุ ดังกล่าวให้เป็นไปในทิศทางเดียวกับแนวคิด

ในช่วงเวลาของการศึกษาผลงาน ในระยะเวลาก่อนทำวิทยานิพนธ์ เป็นการค้นคว้ารูปแบบของงานศิลปะ โดยการนำวัสดุมาเป็นสื่อในการดำเนินเรื่องราว แนวความคิด และสร้างสรรค์รูปทรงให้มีเหตุผลมากขึ้น การนำวัสดุ เช่น ล้อยางรถยนต์ ปูนซีเมนต์ เหล็กและแสงไฟ นีออน แสดงออกถึงการมีชีวิตอยู่ภายในเมืองและความศิวิไลซ์ สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาทางสังคม เช่น ปัญหาการเดินทางในยุคปัจจุบัน ผลงานในช่วงนี้ได้ใช้สัญลักษณ์รูปทรงทางเลขาคณิต ให้ความรู้สึกแข็งกระด้าง ไม่มีชีวิต เป็นลักษณะของสิ่งก่อสร้าง

ส่วนการค้นหารูปแบบทางศิลปะในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้เขียนได้สังเกตและศึกษา สิ่งก่อสร้างที่อยู่รอบๆตัวที่เกี่ยวข้องกับผู้คน ทั้งนี้ชีวิตของผู้เขียนได้อยู่บนวิถีแห่งวัตถุนิยมที่กำลังแพร่ขยายพัฒนาอย่างไร้ขอบเขต และสร้างแรงกระตุ้นทางอารมณ์ให้เกิดแง่มุมต่างๆ เพื่อการค้นหารูปแบบงานในโลกแห่งศิลปะ

แนวความคิด

วิถีชีวิตที่ดำเนินไปควบคู่กับวัตถุ มักจะมีแรงเสียดทานอยู่เสมอ ถ้าหากขาดการควบคุมอารมณ์และจิตใจ มักจะทำให้การใช้ชีวิตเสียดศูนย์ไป เป็นเรื่องของผู้เขียนทบทวนอยู่เสมอ บทบาทของการดำเนินชีวิตมนุษย์ปัจจุบันนั้น ยังได้รับแรงเสียดทานทางสังคม ความโลภ โกรธ หลง ได้สร้างความสับสนวุ่นวาย ให้กับสังคมและผู้คนตลอดมา มาyacติแห่งความรู้มหลงในเทคโนโลยีและความเจริญก้าวหน้าของบ้านเมือง มักสร้างความไม่สมดุลย์ของวิญญานในตัวมนุษย์ มีคำกล่าวว่ เมื่อมนุษย์ใช้สมองมากกว่าหัวใจ เมื่อนั้นย่อมเกิดปัญหา การที่มนุษย์ได้ใช้สมอง ใช้สติปัญญา สร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ขึ้นมาเพื่อประโยชน์สุข หากความสะดวกสบายให้แก่ตนเองนั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่หากขาดการควบคุมของจิตใจย่อมเกิดปัญหา ผลงานประติมากรรมได้แสดงออกถึงสภาวะต่างๆ ที่เกิดขึ้น เป็นพันนาการของมนุษย์ซึ่งยังคงติดอยู่กับวัตถุ ความเจริญต่างๆ ที่แทรกเข้ามา ได้สร้างความสับสน ความกดดัน ต่อสภาพจิตใจ สะท้อนออกทางตัวมนุษย์เอง จึงเกิดปัญหาในการใช้ชีวิตในด้านความคิด ความขัดแย้งขึ้นทุกขณะของการดำเนินชีวิตอยู่ สภาพปัญหาและวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นกับสังคมทุกอย่งนั้น ล้วนสำแดงออกมาจากสภาวะในตัวมนุษย์

การสร้างผลงานจริง

ขั้นตอนจากการรวบรวมข้อมูลต่างๆที่เกิดจากผลกระทบในสังคมสู่ตนเอง ผู้เขียนได้นำประเด็นทั้งหมดดำเนินการสร้างสรรค์ โดยการร่างแบบลายเส้น จากนั้นสร้างแบบ 3 มิติ ผู้เขียนได้กำหนดขนาดของงาน ให้สัมพันธ์ระหว่างผลงานประติมากรรมกับการรับรู้ สัมผัสความรู้สึกของมนุษย์ที่จะต้องเป็นส่วนหนึ่งของงานประติมากรรม ขนาดจึงมีความสำคัญ วัสดุที่นำมาใช้ประกอบงาน ผู้เขียนต้องการให้เห็นคุณลักษณะในตัวของวัสดุนั้นๆ เพื่อให้เทียบเคียงกับอารมณ์

ความรู้สึกร่วมกัน ของมนุษย์ การจัดการและการควบคุมวัสดุจึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งจะสอดคล้องกับกระบวนการสร้างผลงาน ให้ชัดเจนตามที่ผู้เขียนตั้งใจจะนำเสนอผลงานชุดนี้

สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์นี้ ประกอบด้วยผลงาน 3 ชิ้น เป็นเรื่องราวและแนวความคิดร่วมกัน เพียงแต่รูปแบบ องค์ประกอบแตกต่างกันออกไปตามความรู้สึกร่วมกันและประสบการณ์ โดยที่แต่ละชิ้นงานนั้นจะมีขนาดใหญ่ และใช้เวลาในการสร้างผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 1. ผลงานชื่อ "ผ่าซีก" ในการนำรูปทรงที่สร้างจินตนาการและความหมายให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ของการรับรู้เป็นเรื่องราวที่น่าทึ่งสำหรับผลงานประติมากรรม ผลงานชิ้นนี้ผู้เขียนคิดว่าภายในร่างกายของมนุษย์นั้นสมองเป็นส่วนหนึ่งที่บรรจุเรื่องราวต่าง ๆ เป็นความคิดความรู้สึกมีความสลับซับซ้อนอยู่มากสมองเป็นอวัยวะหนึ่งที่สร้างแรงกระตุ้นเป็นบ่อเกิดของพฤติกรรม การเปลี่ยนแปลงการกระทำของมนุษย์ ฉะนั้นเรื่องราวของสมอง จึงเป็นเหตุให้ผู้เขียนมีความสนใจ ที่จะนำรูปทรงของสมองมาเป็นสื่อในการแสดงออกทางความรู้สึก ทางความคิด ที่ผู้เขียนมีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รูปทรงของสมองนั้นเป็นรูปทรงที่มีความน่าสนใจ ในแง่ประติมากรรมด้วยรูปทรงที่เห็นเป็นมวล (ปริมาตร) ซึ่งดูแปลกตา ทยละเอียดยในการขุดตัวของมวลนอนเรียงตัวกัน มีเส้นเลือดหล่อเลี้ยงไว้โดยรอบ ปกติสมองของมนุษย์จะแบ่งเป็น 2 ส่วน มีซีกซ้ายและซีกขวา ซึ่งทางวิทยาศาสตร์จะแบ่งหน้าที่การทำงานตามความถนัดที่แสดงออก โดยผ่านจากพฤติกรรม การแสดงออกทางเหตุผลและจินตนาการของมนุษย์ ซึ่งเรื่องราวของผลงานประติมากรรมผู้เขียนพยายามนำเสนอในเรื่องของมนุษย์ที่สร้างความคิดฝันสร้างพันธนาการของชีวิต ดำเนินควบคู่ไปกับสังคม

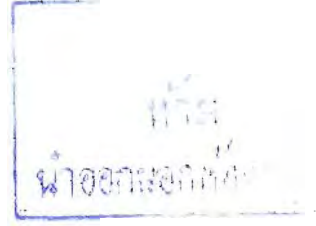
ในการสร้างผลงานที่มีชื่อว่าผ่าซีก ผู้เขียนได้นึกถึงภาวะทางสังคมที่ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกต่อความคิดผู้เขียนเชื่อว่าการล่วงรู้สภาพความเป็นจริงบางอย่างจะต้องหาเหตุและผลประกอบกันผู้เขียนได้นำรูปทรงของสมองมาแสดงออกในทางประติมากรรม เสมือนเป็นการเปรียบเทียบการรับรู้สภาวะทางสังคม กับร่างกาย จิตใจอารมณ์ความรู้สึก ความคิดที่จะอยู่ในตัวของมนุษย์ ผู้เขียนจึงสมมุติฐานว่าสมองเป็นเรื่องของการรับรู้ทางสังคม ซึ่งในการทำงานประติมากรรมจะต้องรู้ว่า รูปทรงในสมองนั้นสามารถสร้างจินตนาการ และเหตุผลในการทำงานศิลปะการใช้จินตนาการเปรียบเทียบโดยการสร้างแบบร่าง 3 มิติ ผู้เขียนใช้จินตนาการเป็นรูปทรงของสมองขึ้น โดยคิดจากรูปทรงที่เกิดขึ้น เป็นตัวแทนของการรับรู้สภาวะทางสังคม จากนั้นทำการแบ่งรูปสมองออกเป็น 2 ส่วน ซึ่งการแบ่งซีกของสมองเป็นการที่จะล่วงรู้ความรู้สึกภายในของตัวมนุษย์เองจากนั้นค้นคว้าหาจังหวะทิศทาง สำหรับผู้เขียนได้ให้ความสำคัญเหตุผลของรูปทรงที่เกิดขึ้น ซึ่งงานประติมากรรมที่สมบูรณ์จะต้องมีรายละเอียดของเส้น และพื้นที่ว่างที่ให้ความสัมพันธ์เป็นรูปทรง ที่มีเหตุผลและความงามซึ่งการจัดวางรูปทรงที่แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ผู้เขียนจึง

ใจที่จะสร้างตำแหน่งของผลงาน ที่เกิดการผ่าหรือแบ่งซีกของรูปทรงโดยจะให่วางอยู่ในตำแหน่งที่รู้สึกว่ารูปร่างได้ถูกตัดขาดจากกัน โดยมีแรงกระทำบางอย่างสำหรับวัสดุในการสร้างผลงานผู้เขียนคำนึงถึงวิธีการทำงาน การจัดการและความสัมพันธ์ในความเป็นไปได้ในตัวของวัสดุกับรูปแบบที่จะต้องสอดคล้องกับเจตนารมณ์ซึ่งการกำหนดรูปร่างของผลงานจริงที่มีขนาดใหญ่การทำงานจะต้องมีการวางแผน ซึ่งการขยายผลงานจริงจากแบบร่าง ซึ่งผู้เขียนกำหนดรูปร่างจากจินตนาการตกแต่งรูปทรงตามความต้องการเมื่อเสร็จจากกระบวนการปั้นดินผู้เขียนได้นำแผ่นพลาสติกห่อหุ้มดินไว้ แล้วนำปูนปลาสเตอร์มาหุ้มไว้อีกทีหนึ่งเพื่อมิให้ดินเหนียวที่เป็นต้นแบบแห้ง แข็ง เพราะการทำงานในขั้นตอนการเชื่อมเหล็กซึ่งจะต้องใช้เวลานาน โดยเจตนารูปทรงทั้งหมดนั้นมีโครงสร้างจาก เหล็กเส้นมาประกอบกันและเป็น โครงสร้างที่ได้จากรูปแบบของแผนผังเมือง ซึ่งจะเห็นถึงความห่าง ถี่ ของช่องว่างที่แบ่งตามจังหวะขององค์ประกอบเมื่อได้รูปทรงที่เกิดจากการเชื่อมตามต้นแบบด้วยวัสดุที่เป็นเหล็กเส้นแล้ว ผู้เขียนได้นำปูนซีเมนต์ผสมหินกรวดฉาบลงในช่องว่างต่าง ๆ เป็นการสร้างเนื้อปริมาตรทั้งหมดของรูปทรงซึ่งเสร็จแล้วจะคล้ายกับรูปทรงภาชนะ ที่มีพื้นที่ว่างอยู่ภายใน ซึ่งในส่วนนี้ผู้เขียนได้กำหนดสัญลักษณ์ปิดทับช่องว่าง สัญลักษณ์ที่ใช้มีรูปร่างคล้าย มนุษย์ที่นอนขดตัว โดยแสดงเรื่องจากแผนผังเมืองที่ขยายตัวออกไปเป็นสัญลักษณ์ของความคิดที่มนุษย์มุ่งขยายพื้นที่ออกไปตามความคิดฝัน เส้นที่ใช้ได้แสดงถึงมิติ ที่ดวงตา เป็นแผนระนาบ ผลงานชิ้นนี้ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของวิญญานและความคิดในตัวมนุษย์ที่ได้ทุ่มเทให้กับ การสร้างวัตถุ เป็นพันธุนาการที่ผูกติดกับวิถีชีวิตตลอดมา

วพ
NB
1023
อน45
ร543
จ. 1

แบบจำลอง 3 มิติ (sketch model)
ผลงานชิ้นที่ 1

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์
ภาพประกอบที่ 4 : ค้นหาเส้นกับปริมาตรในแง่ของผลงานจำลอง 3 มิติ

ภาพประกอบที่ 5 : ค้นหาเส้นกับปริมาตรในแง่ของผลงานจำลอง 3 มิติ

ผลงานจริงชุดที่ 1

ภาพประกอบที่ 6 : ชื่อผลงาน “ผ้าจึก”

ขนาด 140 x 270 x 240 ซม.

เทคนิค เชื่อมโลหะ / ปูนซีเมนต์

ผลงานจริงชุดที่ 1

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพประกอบที่ 7

ผลงานจริงชุดที่ 1

ภาพประกอบที่ 8

ผลงานจริงชุดที่ 1

ภาพประกอบที่ 9

ผลงานจริงชุดที่ 1

ภาพประกอบที่ 10 : แสดงรายละเอียดของการประกอบภายในผลงาน

ผลงานจริงชุดที่ 1

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนศิลปศึกษา

ภาพประกอบที่ 11 : แสดงรอยตะไคร่ที่ขึ้นบนผิวที่ก่อขึ้นภายในผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 2 ผลงานชื่อ "หัว - เมือง" ได้พัฒนาต่อเนื่องจากผลงานชิ้นแรกเป็นการพัฒนาด้านเนื้อหาสาระความเป็นจริงมิได้เป็นการพัฒนาในเรื่องความต่อเนื่องของรูปทรง ผลงานประติมากรรมชิ้นนี้ผู้เขียนได้มองเห็นความสำคัญของการใช้ชีวิตที่ได้เข้ามาอยู่ร่วมกันเป็นสังคม สร้างกฎระเบียบ สร้างความเชื่อมั่นร่วมกันในการสร้างสังคมเป็นการพูดถึงการเริ่มต้นในการสร้างสังคม สร้างความศิวิไลซ์ให้แก่ชีวิตมนุษย์ "หัว-เมือง" เป็นชื่อของผลงานประติมากรรมหมายถึงที่ของการกระทำของความคิด การกระทำสร้างพฤติกรรมสร้างความเชื่อต่าง ๆ ที่เกิดจากตัวของมนุษย์กับสังคม มีความคิดเห็นร่วมกัน ทำในสิ่งที่มีความต้องการเหมือนกันเป็นสัญลักษณ์ของการกายภาพของสังคมที่กำลังขับเคลื่อนอยู่ตลอดเป็นการพัฒนาที่ขยายตัวจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง จนเกิดเป็นสังคมเป็นเมืองเป็นประเทศ เกิดเป็นภูมิภาค ซึ่งพลังของการขยายความต้องการเป็นเพียงเพื่อการเสาะแสวงหาผลประโยชน์ของมนุษย์เท่านั้น

ในส่วนของรูปแบบที่ปรากฏอยู่นั้นผู้เขียนได้สร้างรูปแบบจากรูปสี่เหลี่ยมของมนุษย์ ผู้เขียนเชื่อว่ามนุษย์เป็นสัญลักษณ์ที่จะแสดงออกในความเป็นสังคม เป็นเมือง เป็นประเทศชาตินั้น ๆ ได้ ผู้เขียนได้ตัดทอนรายละเอียดต่าง ๆ ของรูปทรงสี่เหลี่ยมออกจนเหลือไว้แต่เพียงเส้นรอบนอกเป็นรูปด้านข้างของสี่เหลี่ยมนี้เพียงจะเน้นถึงความเด่นชัดของรูปทรงโดยแสดงสาระ รายละเอียดเรื่องราวในการแสดงความรู้สึกของผู้เขียนให้ชัดเจน ส่วนทิศทางการกำหนดรูปทรงของผู้เขียนนั้นได้ใช้รูปด้านข้างรูปสี่เหลี่ยมเป็นตัว

กำหนดผู้เขียนได้จำลองแบบ 3 มิติ เพื่อที่จะหารูปแบบให้มีความสมบูรณ์ โดยเริ่มจากการนำรูปด้านที่กำหนดขึ้นซึ่งเป็นรูปด้านที่มีขนาดแตกต่างกัน 2 รูป ประกอบกันขึ้น โดยให้รูปด้าน 2 มิติ ด้านหนึ่งสัมพันธ์กับรูปด้าน 2 มิติอีกด้านหนึ่ง กำหนดความสัมพันธ์โดยสร้างแผ่นระนาบเชื่อมต่อกันตามแนวเส้นรอบนอกของรูปด้าน ซึ่งเมื่อรวมกันได้ทั้งหมดแล้วก็จะเกิดรูปทรง 3 มิติ โดยมีพื้นที่แผ่นระนาบเชื่อมต่อรูปด้านทั้ง 2 ในส่วนรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ผู้เขียนยังคงความสำคัญของแบบแผนผังเมืองมาเป็นแรงบันดาลใจ โดยได้กำหนดโครงสร้างทั้งหมดสร้างพื้นที่ประกอบกันเป็นเรื่องรูปทรงที่แตกต่างกันแสดงความสับสนไร้ระเบียบของการสร้างพื้นที่ดังที่เห็นทิศทางของเส้นที่ปรากฏอยู่บนผลงาน ลักษณะที่แสดงออกนอกจากการสร้างเรื่องจากเส้นและพื้นที่ ๆ เป็นแผ่นระนาบแล้ว ผู้เขียนยังได้แสดงสัญลักษณ์ของความคิดอีกอย่าง คือรูปทรงที่มีน้ำหนักปรากฏอยู่ด้านหน้าของผลงาน มีลักษณะคล้ายกับรูปร่างของมนุษย์ที่นอนขดตัว ซึ่งสร้างมิติจากเส้นที่มีขนาดที่แตกต่างกัน ประกอบขึ้นเป็นรูปทรง เป็นส่วนที่มีความลึก ความน่าสนใจเกิดขึ้นภายในผลงานการสร้างรูปทรงที่มีปริมาตรเล็ก ๆ ที่กักค้ำฝงอยู่ในรูปทรงใหญ่ผู้เขียนได้แสดงภาวะของมนุษย์ที่ได้ฝังร่างลึกลงไปในความคิด รวมกันของผู้คนในสังคมซึ่งเป็นภาพลักษณ์หนึ่งของ

สังคมเมือง ในส่วนของพื้นผิวบนแผ่นระนาบด้านข้างผู้เขียนได้ใช้แผ่นเหล็กตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมที่มีขนาดแตกต่างกันวางเรียงสลับสร้างเป็นแผ่นระนาบโดยหาจังหวะความสัมพันธ์ระหว่างเส้นที่เกิดจากแผ่นเหล็ก กับพื้นผิวที่เป็นรูปที่เป็นรูปหัวน็อต ที่ตรงแผ่นเหล็กเอาไว้แสดงความมั่นคงแข็งแรง ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมาผู้เขียนได้สรุปในการแสดงออกของผลงานชิ้นที่ 2 นี้เป็นการเริ่มต้นของการสร้างสังคมการถ่ายทอดความรู้สึกซึ่งกันและกัน เป็นการเชื่อความเป็นอดีตและปัจจุบันเข้าหากันเป็นสังคมที่ผู้เขียนถ่ายทอดผ่านผลงานประติมากรรม

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบจำลอง 3 มิติ (sketch model)

ผลงานชิ้นที่ 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงอนดิษสิทธิ์
ภาพประกอบที่ 12 : ค้นหาเส้นกับปริมาตรในแง่ของผลงานจำลอง 3 มิติ

ภาพประกอบที่ 13 : ค้นหาเส้นกับปริมาตรในแง่ของผลงานจำลอง 3 มิติ

ผลงานจริงชุดที่ 2

ภาพประกอบที่ 14: ชื่อผลงาน " ฮิว-เมือง "

ขนาด 155 x 275 x 200 ซม.

เทคนิค เชื่อมโลหะ // ปูนซีเมนต์

ผลงานจริงชุดที่ 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพประกอบที่ 15

ผลงานจริงชุดที่ 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาหนังสือพิมพ์

ภาพประกอบที่ 16

ผลงานจริงชุดที่ 2

ภาพประกอบที่ 17

ผลงานจริงชุดที่ 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพประกอบที่ 18

ผลงานจริงชุดที่ 2

ภาพประกอบที่ 19 : รายละเอียดของเส้นที่ก่อเป็นรูปแสดงสัญลักษณ์และสร้าง มิติภายในผลงาน

ผลงานจริงชุดที่ 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนลิขสิทธิ์

ภาพประกอบที่ 20 : รายละเอียดของเส้นกับพื้นผิวที่ประกอบภายในผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 3 ผลงานชื่อ " มุมของความสับสน " ได้แสดงสภาวะการดำรงอยู่ของชีวิต ท่ามกลางความเปล่งที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วภายในสังคม ความหลากหลายต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตอันเต็มไปด้วยวัตถุ ซึ่งคุณแล้วชีวิตของผู้คนในสังคมไม่อาจจะสกัดภาพของความเป็นจริงไปได้เป็นความจริงที่มีพื้นฐานการผูกติดกับชีวิตตลอดเวลา การสร้างพื้นที่ ที่ได้รับการแบ่งส่วน เส้นทางที่ตัดผ่านเข้ามาในพื้นที่ได้นำความเจริญของวัตถุปะปนมา เห็นได้จากสิ่งก่อสร้าง รถยนต์ต่าง ๆ ที่วิ่งอยู่บนเส้นทางสายใหม่ การครอบครอง ไขว่คว้าของผู้คนมีมากขึ้น ปัญหาของการแข่งขันมีมากขึ้นการสะสมสภาพของความไม่สมดุลย์ของสังคม เพิ่มมากขึ้น สร้างความวุ่นวายและความสับสนต่อผู้คนเป็นภาพของสังคมที่มีชีวิต ไปพร้อมกับความต้องการอย่างไร้ขอบเขต และจากสภาพที่เห็นอยู่ในปัจจุบันผู้เขียนได้พยายามนำความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในใจที่มีต่อสังคม เป็นความอัดอั้น ทางความคิดเสมือนเป็นสภาวะหนึ่ง ภายใต้อิทธิพลของผู้เขียนในการสร้างผลงานชิ้นนี้ผู้เขียนได้นึกถึงรูปทรงที่มาแสดงออกทางความคิดความรู้สึก ซึ่งผู้เขียนนึกถึงการมีชีวิตของคนในปัจจุบัน ซึ่งแต่ละวันสภาพแวดล้อมของสังคม ส่งผลกระทบต่อสภาวะทางอารมณ์และจิตใจ สร้างความเครียดของคนผู้เขียนต้องการรูปทรงที่ลดความกดดันของสภาวะทางอารมณ์ สร้างจินตนาการและการผ่อนคลายรูปทรงหมอนเป็นรูปทรงที่ผู้เขียนนำมาใช้สร้างเป็นต้นแบบของผลงาน พื้นผิวและปริมาตรที่ดูดีของหมอนสร้างอารมณ์ความรู้สึกที่สัมผัสได้ รูปทรงของหมอนจึงเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้เขียนแสดงความซับซ้อนของอารมณ์ กับการสร้างรูปเพื่อความผ่อนคลายจึงเป็นภาวะหนึ่งที่มนุษย์แสดงความหมายทางจิตได้สำนึกของการมีชีวิตอยู่ วัสดุที่นำมาสร้างเป็นผลงานผู้เขียนใช้เป็นเหล็กเส้นตัดแบ่งให้มีขนาดสั้นยาวแตกต่างกันและนำมาประกอบกันเป็นผลงาน การทำงานเพื่อที่จะได้รูปทรงตาเจตนาของผู้เขียน ได้ทำการศึกษาแบบจำลอง 3 มิติ หาทิศทางของการวางตำแหน่งของผลงานให้ผลทางสายตา เดิมทีผู้เขียนได้วางผลงานที่มีลักษณะเป็นการวางนอน ตามธรรมชาติของวัตถุแต่เมื่อได้สร้างผลงานขึ้นมาแล้ว ปัญหาของขนาดและสัดส่วนไม่สามารถบอกรายละเอียดได้ทั้งหมด ผู้เขียนจึงได้เปลี่ยนการวางตำแหน่งของรูปเป็นการวางตะแคง ทั้งนี้เพื่อให้เห็นรายละเอียดภายใน และมุมที่เกิดขึ้นทั้ง 4 ด้านแสดงผลออกมาอย่างน่าพอใจ ในขั้นตอนการทำงานจริงนั้น ผู้เขียนได้แบ่งด้านของรูปทรง โดยกำหนดต้นแบบของรูปทรงออกเป็น 2 ส่วน รายละเอียดของผลงานที่เกิดขึ้นเป็นจินตนาการสร้างได้สร้างตามแบบแผนผังเมือง แต่ด้วยแนวคิดที่ว่า การขยายตัวของผังเมืองเป็นไปอย่างไรทิศทาง จึงทำให้ผู้เขียนมีอิสระ ในการสร้าง โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องที่เกิดขึ้น การประกอบของเหล็กเส้นเป็นไปด้วยความอิสระมีความสุข เส้นของเหล็กแต่ละชิ้นจะทำหน้าที่คล้ายเส้นทางที่มุ่งไปหาพื้นที่ว่างซึ่งในตัวผลงานดูเหมือนทิศทางของเส้นต่าง ๆ จะครอบคลุมพื้นที่ของอากาศเข้าไปภายในรูปทรงแสดงปริมาตรของอากาศที่ปรากฏอยู่ในผล

งาน ซึ่งเรื่องราวของเส้นจะทำหน้าที่ลวงตาระหว่างผิวระนาบรูปทรงด้านหน้ากับรูปทรงของผิวระนาบด้านหลังสร้างความสัมพันธ์ความซับซ้อนของเรื่องราวที่ปรากฏขึ้นภายในใจที่มีต่อผลงาน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบจำลอง 3 มิติ (sketch model)

ผลงานชิ้นที่ 3

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพประกอบที่ 21 : คั่นหาเส้นกับปริมาตรในแง่ของผลงานจำลอง 3 มิติ

ภาพประกอบที่ 22 : คั่นหาเส้นกับปริมาตรในแง่ของผลงานจำลอง 3 มิติ

ผลงานจริงชุดที่ 3

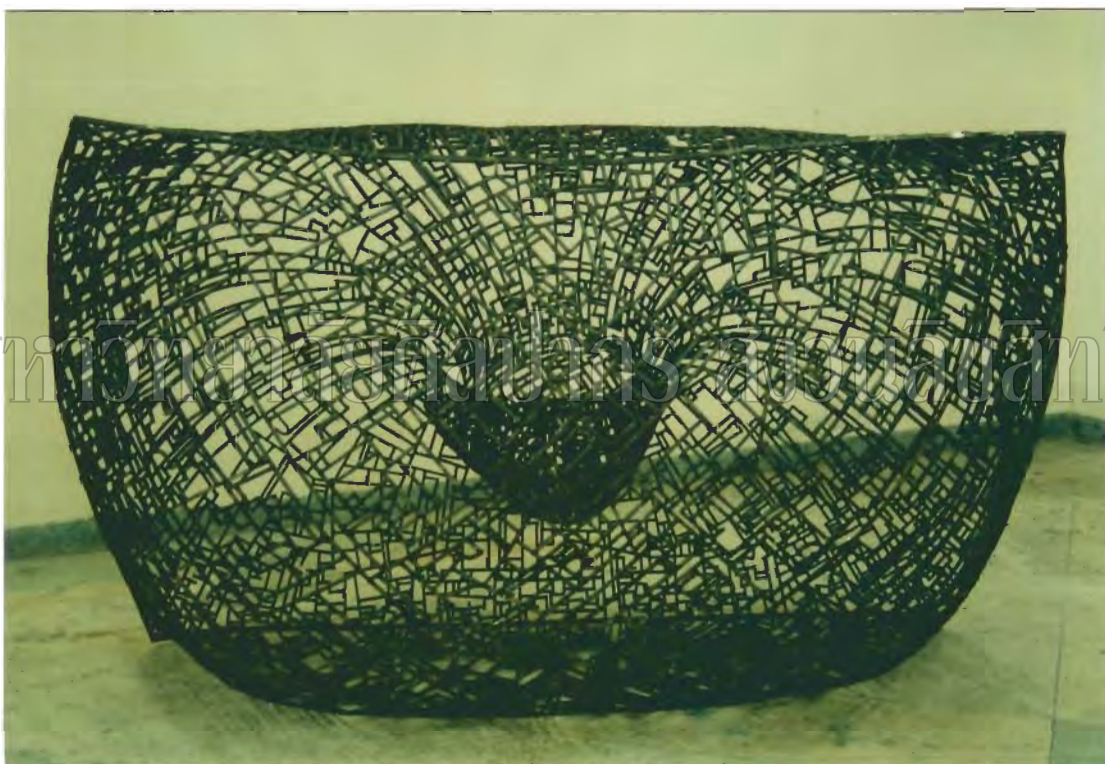

ภาพประกอบที่ 23 : ชื่อผลงาน “ มุมของความสับสน ”

ขนาด 155 x 250 x 150 ซม.

เทคนิค เชื่อมโลหะ

ผลงานจริงชุดที่ 3

ภาพประกอบที่ 24

ผลงานจริงชุดที่ 3

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลอนลิวส์ลัทธิ

ภาพประกอบที่ 25

ผลงานจริงชุดที่ 3

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลอนนเลียขสิทธิ์

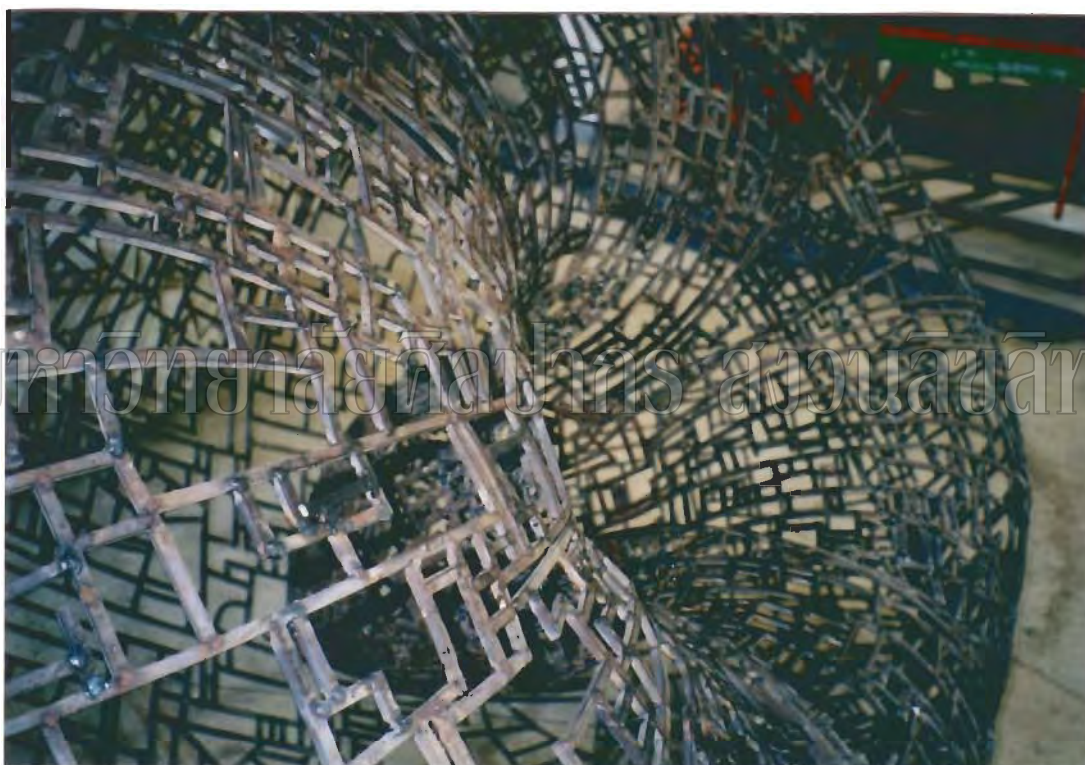
ภาพประกอบที่ 26

ผลงานจริงชุดที่ 3

ภาพประกอบที่ 27 : รายละเอียดของสัญลักษณ์ที่ปรากฏภายในผลงาน

ผลงานจริงชุดที่ 3

ภาพประกอบที่ 28 : รายละเอียดทิศทางของเส้นระนาบด้านข้าง

ผลงานจริงชุดที่ 3

ภาพประกอบที่ 29 : รายละเอียดความสัมพันธ์ของระนาบด้านหน้า - หลัง

ผลงานจริงชุดที่ 3

มหาวิทยาลัยศิลปากร ของเนลลชสิทธิ์

ภาพประกอบที่ 30 : รายละเอียดของเส้นที่มีทิศทางที่แตกต่าง

บทที่ 4

การวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นฐานและปัญหาในการสร้างสรรค์

การวิเคราะห์ทัศนธาตุต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในรูปของผลงานศิลปะ ศิลปินได้สร้างศิลปะเป็นตัวแทนของอารมณ์ ความคิด และประสบการณ์ งานศิลปะที่ดีได้รับการยกย่อง ศิลปินจะต้องเป็นผู้ค้นพบแนวทางของตนเอง ให้มีเอกลักษณ์และโดดเด่นในยุคสมัยของตน ทัศนธาตุต่างๆ ที่รวมอยู่ในรูปทรงนั้นเป็นสิ่งที่ศิลปินจำเป็นต้องเรียนรู้และแยกแยะทัศนธาตุออก เพื่อการวิเคราะห์ให้ชัดเจนถึงคุณลักษณะและหน้าที่เฉพาะของธาตุแต่ละธาตุ ตลอดจนบทบาทที่ซับซ้อนและร่วมกันกับธาตุอื่นๆ ให้ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อพัฒนาทิศทางของการสร้างผลงานของศิลปินต่อไป ลักษณะบทบาทของศิลปินส่วนใหญ่มักจะมีหน้าที่เป็นนักวิทยาศาสตร์ทางความงาม นำความคิดและจิตใจมนุษย์ ไปสู่การรับรู้และสาระรสชาติทางสุนทรียภาพ ที่ก่อให้เกิดกระบวนการรับรู้ทางความคิดและจิตใจ

ในส่วนการวิเคราะห์องค์ประกอบในงานประติมากรรม จำต้องอาศัยกระบวนการของการสร้างรูปทรง โดยการใช้เส้น ปริมาตร พื้นที่ว่าง จังหวะหรือสัดส่วนและสี มาประกอบกันเป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวความคิด ที่ให้ความรู้สึกและจินตนาการ โดยผู้เขียนจะลำดับการวิเคราะห์ดังนี้

รูปทรง ความสำคัญของรูปทรงทางผลงานศิลปะ สามารถแสดงเป็นสื่อในการรับรู้และถ่ายทอดจินตนาการกับเรื่องราว ที่จะบอกเจตนาของผู้สร้างผลงานได้เป็นอย่างดี ความหมายของรูปทรงจะต้องประกอบด้วยเส้น พื้นที่ว่างและปริมาตร บอกบุคลิกชิ้นนั้น ๆ รูปทรงที่ผู้เขียนได้แสดงออกทางศิลปะเป็นรูปทรงที่พูดถึงจินตนาการการจัดความสำคัญของลักษณะความคิดที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกมีเหตุทางสิ่งแวดล้อมกระตุ้นความรู้สึกนึกคิดฉะนั้นการคิดถึงเรื่องอะไรก็ตามในการถ่ายทอดจะต้องบอกความรู้สึกภายในได้ผลงานประติมากรรมทั้ง 3 ชิ้นผู้เขียนได้นำรูปทรงที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมและเกิดจากการมองผ่านเข้าไปในร่างกายในอวัยวะในเซลล์ ทุกส่วนของร่างกาย ซึ่งแต่ละชิ้นที่เป็นผลงานประติมากรรม ผู้เขียนเลือกจะมองความรู้สึกที่มีผลกระทบต่อสภาวะร่างกายของตัวเอง

-รูปทรงชิ้นที่ 1 เป็นรูปทรงของสมอง เป็นรูปทรงแรกๆที่ผู้เขียนนึกถึงเรื่องสมอง สมองเป็นสิ่งที่ได้รับผลกระทบความรู้สึกนึกคิดอยู่ตลอดเวลาการทำงานชิ้นแรก จึงได้จับรูปทรงของสมองมาแสดงออก ถึงสภาวะความคิดของมนุษย์ที่ดำรงอยู่ในสังคม

-รูปทรงขั้นที่ 2 เป็นการนำเรื่องรูปทรงของศีรษะมา ตัดทอนและจัดวาง ที่เห็นเป็นเพียงเส้นรอบนอกและหาปริมาตรโดยใช้รูปทรงของเส้นรอบนอก สร้างพื้นที่ระนาบเชื่อมต่อระหว่างกลางของรูปทรงทั้ง 2 สร้างเป็นมิติของรูปทรง

-รูปทรงขั้นที่ 3 เป็นการนำรูปทรงที่ผู้เขียนมีความคุ้นเคยมาแสดงออก รูปหมอนเป็นรูปทรงที่ให้ความนุ่มนวลน่าสัมผัส เป็นภาพลักษณ์ของการผ่อนคลาย แสดงแนวความคิดเป็นเรื่องความสับสนในสังคมให้มีการผ่อนคลายของรูปทรงที่แสดงออก

เส้น เป็นตัวกำหนดทิศทางของรูปทรง และเส้นยังแสดงรายละเอียดที่บอกความสำคัญของเรื่องราวที่ปรากฏอยู่ในผลงานชุดนี้

-ผลงานขั้นที่ 1 เส้นที่เกิดขึ้นบนตัวงาน เป็นการพูดถึง การห่อหุ้ม บีบรัด แสดงความหมายของสภาวะ การขยายตัวและการจำกัดตัวของพื้นที่ว่าง

-ผลงานขั้นที่ 2 เส้นที่เกิดขึ้นบนตัวผลงาน เป็นเส้นที่บอกถึงอาณาเขต ช่องว่างของรูปทรง เป็นเส้นที่เกิดความสัมพันธ์ในความหลากหลาย ที่ก่อรูปทรงแสดงสัญลักษณ์ภายในตัวผลงาน

-ผลงานขั้นที่ 3 เส้นที่เกิดขึ้นเป็นเส้นที่ก่อรูปตามเรื่องราวความเป็นไปตามลักษณะของเมืองของสังคม เป็นเส้นที่แตกตัวจากรูปทรงใหญ่ย่อยลงมาเป็นรูปทรงเล็ก ๆ และเส้นในผลงานขั้นนี้ยังสร้างมิติลวงตาที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ปริมาตร เกิดจากการรวมตัวของจุดและเส้นที่มีความหนาแน่นจนกลายเป็นแผ่นระนาบ แสดงความรู้สึกทางอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไป

-ผลงานขั้นที่ 1 ปริมาตรที่เกิดจากเส้นประกอบเป็นรูปทรงที่มีช่องว่างและการปิดทับของปูนซีเมนต์เป็นการสร้างปริมาตร ที่สร้างความรู้สึกหนักแน่นให้กับรูปทรง

-ผลงานขั้นที่ 2 เป็นปริมาตรที่เหมือนขั้นแรกแต่จะมีปริมาตรที่มีวัสดุเป็นเหล็กสร้างความแข็งแรง ในการเรียงตัวทับกัน ไปมา

-ผลงานขั้นที่ 3 ปริมาตรที่เกิดจากเส้นประกอบเพียงอย่างเดียว เป็นปริมาตรที่ลวงตามีความโปร่ง และหนักแน่น แสดงให้เห็นว่าพื้นที่ของอากาศก็สามารถเป็นปริมาตรได้

พื้นที่ว่าง เป็นการสร้างความรู้สึกให้เกิดขึ้นกับผลงานเป็นความสำคัญที่ผู้สร้างผลงานจะต้องกำหนดพื้นที่ว่างเพื่อที่จะสร้างความสัมพันธ์ของผลงานให้เกิดเอกภาพผสานกับสิ่งแวดล้อม พื้นที่ว่างกับรูปทรงเป็นสิ่งคู่กันขาดกันไม่ได้ มีการเกี่ยวกลั่นสร้างจินตนาการที่มีผลในการชื่นชมสัมผัสผลงานได้รอบด้าน

-ผลงานขั้นที่ 1 พื้นที่ว่างเกิดจากการผ่าของรูปทรงเป็น 2 ส่วน ซึ่งการวางตำแหน่งรูปทรงได้คำนึงถึงสภาวะของพลังงานในพื้นที่ ที่อยู่ระหว่างงานทั้ง 2 ส่วน ซึ่งสภาวะที่มี

พลังงานของร่างกายจะสร้างจินตนาการให้กับผู้ที่สัมผัสภายในผลงาน เป็นพื้นที่ ที่ผู้เขียนต้องการให้เกิดขึ้นเพื่อสร้างความหมายทางรูปทรง

-ผลงานชิ้นที่ 2 พื้นที่ว่างในผลงาน เป็นพื้นที่แสดงสัญลักษณ์ ภายในตัวผลงานเป็นพื้นที่ ที่ฝังตัวอยู่ในงาน สร้างมิติการลวงตา

-ผลงานชิ้นที่ 3 พื้นที่ว่างได้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างรูปทรง และสร้างความลวงตาอยู่ตลอดเวลา เห็นได้จากการมองสัมผัสจากจุดหนึ่ง ไปยังอีกจุดหนึ่งพื้นที่ว่างที่เกิดขึ้นก็จะเปลี่ยนรูปที่แตกต่างกันออกไปสร้างความสลับซับซ้อน และสร้างจินตนาการ

พื้นผิวในการสร้างผลงานทั้ง 3 ชิ้นนี้พื้นผิวอาจจะมีความแตกต่างและคล้ายคลึงกันตามเนื้อหาของวัสดุที่นำมาสร้าง พื้นผิวเป็นส่วนที่จะบอกถึงอารมณ์ความรู้สึกและเร้าจินตนาการ

-ผลงานชิ้นที่ 1 พื้นผิวที่ได้จากการจัดการของวัสดุ มีการใช้วัสดุที่แตกต่างกัน เช่นพื้นผิวของปูนซีเมนต์ที่ดูหยาบกระด้าง ซึ่งแตกต่างจากผิที่อยู่ด้านในของรูปทรง ซึ่งเป็นแผ่นเหล็กที่มีความมัน ค่ำ

-ผลงานชิ้นที่ 2 พื้นผิวที่เกิดจากผิวของเหล็กที่มีการดึงแผ่นเหล็กด้วยมือที่แสดงการจัดการของวัสดุและพื้นผิวของซีเมนต์ที่หยาบ

-ผลงานชิ้นที่ 3 เป็นการสร้างพื้นผิวด้วยวิธีการเชื่อมของเหล็กเส้นที่มีขนาดสั้นยาวที่แตกต่างกัน ซึ่งการจัดวางจังหวะ ความถี่ ห่างของช่องไฟ ก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่จะเห็นพื้นผิวที่เกิดจากการเชื่อมได้ชัดเจน

จังหวะและสัดส่วน หากความเหมาะสมระหว่างวัสดุกับการสัมผัสรับรู้ของมนุษย์ ที่สัมพันธ์กับผลงานประติมากรรมเน้นความสะเทือนใจ ตื่นเต้น

สี เกิดจากคุณสมบัติของวัสดุที่นำมาใช้ แสดงถึงเหตุผลของสีที่เกิดขึ้นในงานประติมากรรม

วัสดุ ได้นำวัสดุที่เกิดขึ้นในระบบอุตสาหกรรม มาใช้ในงานชุดนี้ สามารถแบ่งออกเป็น 3 อย่าง

1. เหล็ก มีทั้งเหล็กที่เป็นเส้นขนาด 3 หุนและ 5 หุนหละเหล็กแผ่นที่มีความหนา 1.5 มิลลิเมตร
2. ซีเมนต์ เลือกใช้ปูนซีเมนต์ สีขาวเพื่อเน้นน้ำหนักตัดกับสีของเหล็ก
3. หินกรวด นำมาผสมกับปูนซีเมนต์ เพื่อเป็นตัวประสานระหว่างน้ำกับปูนเพิ่มความแข็งแรงและสร้างพื้นผิว

เทคนิค การสร้างรูปทรง จำเป็นต้องอาศัยเทคนิคของการปั้นดิน และการเชื่อมโลหะสร้างผลงานไปพร้อมกัน ซึ่งจะสามารถสร้างรูปทรงตามความต้องการได้

ความสำคัญของผลงานประติมากรรมแต่ละชิ้น

ในการสร้างผลงานประติมากรรมแต่ละชิ้นให้สมบูรณ์นั้นจะต้องแสดงออกจากประสบการณ์ทางทักษะ และประสบการณ์เรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นเป็นแนวความคิด ปัญหาทางสังคม ที่ผู้เขียนได้แสดงออกมาเป็นผลงานนั้น แสดงถึง ความซับซ้อน ความกดดันของวิถีชีวิตที่กำหนด อยู่ภายใต้ความสรีวิไลซ์ ซึ่งผู้เขียนยังคงให้ความสำคัญของสุนทรียภาพในผลงานด้วยและรูปทรง ภายในผลงานที่แตกต่างกัน แต่ยังคงสอดคล้องกับเนื้อหาและความคิดเดียวกัน การสร้างผลงานแต่ละชิ้น มีการสร้างภาพ 2 มิติ เป็นลายเส้น และการสร้างแบบ 3 มิติ เพื่อค้นหารูปแบบที่มีความ สมบูรณ์ ก่อนที่จะขยายผลงาน ตลอดเวลาในการสร้างผลงานจริง จะมีปัญหาเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถและประสบการณ์ของศิลปิน

ผลงานประกอบไปด้วย กระบวนการจัดการที่ซับซ้อน เพื่อให้ได้มาซึ่งโครงสร้างรูปแบบที่ต้องการ สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์ มีการสร้างผลงานประติมากรรมจำนวน 3 ชิ้น ผลงานแต่ละชิ้นมีแนวคิดเหมือนกัน อาจจะแตกต่างในเรื่องรูปทรง องค์ประกอบ และสาระรายละเอียด

ในการแสดงออกดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1 เป็นการคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากภายนอก ส่งผลกระทบต่อสภาวะในจิตใจและร่างกาย เกิดความเครียด กัดค้น ความรู้สึกสับสนวุ่นวาย ผู้เขียนได้รับความรู้ สึกที่มีต่อประสบการณ์เหล่านั้นมาเป็นโจทย์ในการค้นหารูปแบบ ที่ตอบสนองอารมณ์ ความรู้สึก รูปทรงของสมองเป็นรูปทรงที่มีลักษณะเป็นก้อน มีจังหวะและรายละเอียดที่น่าสนใจ นำมาเป็น สัญลักษณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยเน้นให้เห็นถึงการบีบรัดของเหล็กที่บีบรัดเนื้อปูนซีเมนต์ แสดงเรื่องราวของสภาวะของร่างกายที่โดนสภาพแวดล้อมปัจจุบันกระทำ

ผลงานชิ้นที่ 2 เลือกรูปทรงของศีรษะมาแสดงออก สร้างจังหวะลดทอนของการเจริญเติบโต มีการพัฒนาที่แสดงถึงมนุษย์ได้สร้างศูนย์กลางของอารยธรรมได้นั้นได้ปรากฏ เป็นพลังแห่งภูมิปัญญาและจิตวิญญาณของมนุษย์เข้าด้วยกัน เพราะพลังเหล่านี้เป็นตัวนำความก้าวหน้าของสังคมและการล่มสลายของชีวิต

ผลงานชิ้นที่ 3 คำนึงถึงการดำรงอยู่ ความสะดวกสบายที่ใช้ชีวิตอยู่บนความสรีวิไลซ์ นำหอมมาเป็นสัญลักษณ์ของความผ่อนคลาย อบอุ่น นุ่มนวล

ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการสร้างผลงาน

ในการสร้างผลงานประติมากรรมนี้ ผู้เขียนได้รวบรวมปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานดังนี้

1. ปัญหาน้ำหนัก ผลงานทั้ง 3 ชิ้นได้สร้างจากวัสดุที่มีน้ำหนักมากและผลงานมีขนาดค่อนข้างใหญ่ ส่งผลให้การทำงานลำบาก วัสดุที่นำมาใช้มีน้ำหนักมาก เช่น เหล็ก ปูนซีเมนต์ หินกรวด เมื่อนำมาประกอบกันเป็นชิ้นผลงาน จะมีการเคลื่อนย้ายลำบากและอันตรายสูง ผู้เขียนได้แก้ปัญหา วางแผนในการเคลื่อนย้าย โดยใช้เครื่องทุ่นแรง เช่น รถไฟฟ้า เพื่อช่วยลดความเสี่ยงต่อการชำรุดเสียหายของผลงานและสุขภาพของผู้สร้าง
2. ปัญหาเทคนิค การทำงานที่มีขนาดใหญ่ และจัดการกับวัสดุเป็นการท้าทายความสามารถของผู้สร้างผลงาน การเรียนรู้ถึงกระบวนการทำงานและอุปกรณ์การทำงาน เรียนรู้ถึงวัสดุที่มีข้อจำกัดบางอย่าง บางครั้งสร้างความยุ่งยากในการประกอบชิ้นส่วนต่างๆ ที่อาจจะไม่ได้ตามเป้าหมาย อาจมีการคลาดเคลื่อน
3. ปัญหาทางงบประมาณ การทำงานขนาดใหญ่จำเป็นต้องสิ้นเปลืองวัสดุมากขึ้น วัสดุที่นำมาสร้างผลงานบางอย่างมีราคาแพงจนบางครั้งต้องลดจำนวนของวัสดุ อุปกรณ์ลงไปบ้างเป็นต้นเหตุทำให้ผลงานที่ปรากฏออกมาไม่ค่อยเกิดผลตามความคาดหวัง
4. ปัญหาด้านระยะเวลา การทำงานที่มีขนาดใหญ่ ขั้นตอนการจัดการกับวัสดุตลอดจนการควบคุมลักษณะองค์ประกอบให้เกิดความสมบูรณ์ จำเป็นต้องอาศัยเวลาดีก่อนข้างมาก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ส่งมอบลิขสิทธิ์

บทที่ 5

บทสรุปและผลที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาการทำผลงานประติมากรรมในวิทยานิพนธ์ชุดนี้ “สภาวะจิตภายใต้กรอบความคิดวิไล” เป็นผลงานที่ผู้เขียนได้ตระหนักถึงปัญหาเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับสังคม ความหลากหลาย ความซับซ้อนที่สะสมเป็นปัญหาต่าง ๆ เช่น การจราจรที่มีความหนาแน่นของรถยนต์ กับเส้นทางที่เกิดขึ้นไม่เพียงพอ สิ่งก่อสร้างถาวรวัตถุ ที่เกิดขึ้นมากมาย เป็นปัญหาที่ขาดการดูแลควบคุม ปัญหาเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึง การพัฒนาที่ขาดระบบการจัดการ ของคนในสังคม ผู้เขียนได้มองประเด็นปัญหาบางอย่างที่เกิดขึ้นผ่านทัศนคติและความคิดเป็นแนวทางในการสร้างงานประติมากรรม เพื่อเป็นการสื่อ สะท้อนเรื่องราวนั้น ๆ

กระบวนการสร้างผลงานผู้เขียนได้เรียนรู้ถึงความหมายของวัสดุ ที่เกิดขึ้นในงานศิลปะ การเลือกวัสดุมาแสดงคุณค่าในตัววัสดุนั้นๆ เรียนรู้ความสำคัญของการจัดระบบ การเตรียมข้อมูล การค้นหารูปแบบงานที่สามารถจะตอบสนองแนวคิดได้ จากการศึกษาทำให้ผู้เขียนได้เรียนรู้ถึงกระบวนการศึกษา เป็นขั้นเป็นตอนอย่างมีระบบ ซึ่งทำให้ผลงานประติมากรรมชุดนี้ประสบความสำเร็จ และทำให้ผู้เขียนมีประสบการณ์และสามารถนำแนวทางนี้ มาพัฒนาสร้างสรรค์งานต่อไปในอนาคต

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

แนวความคิดดังกล่าวผู้เขียนได้ให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่อง กระแสของความเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมอย่างยิ่ง เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ยังคงเป็นโจทย์ ใ้ไว้ให้ค้นหาในการทำงานศิลปะของผู้เขียนต่อไป การใช้ผลงานเป็นสื่อในการแสดงออกเพื่อให้สังคมได้รับรู้ทัศนคติของผู้ที่ทำงานศิลปะ ผู้เขียนเชื่อว่าศิลปะเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถบอกสังคมได้ด้วยงานศิลปะ สำหรับผลงานประติมากรรมที่นำเสนอขึ้น โดยลักษณะของรูปทรงที่สร้างขึ้นแต่ละชิ้นมีความหมายเฉพาะเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับผู้เขียนเป็นอย่างมาก วิธีการเล่าเรื่องของวัสดุที่เป็นเหตุเป็นผล สามารถแสดงความชัดเจนของเนื้อหาตามที่ต้องการ อีกทั้งตัววัสดุเองยังคงมีคุณสมบัติ ที่มีความแข็งแรงทนทานที่พร้อมต่อสภาพแวดล้อม ทำให้เกิดคุณค่าของ ศิลปวัตถุ อันแสดงถึงสุนทรียภาพความงามและความคิดที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

โดยผู้เขียนหวังว่าในอนาคตผลงานประติมากรรม จะเข้าไปมีบทบาทและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมต่อไป

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กัจจกร สุนพงษ์ศรี. ศิลปะสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2533.

ชัยวัฒน์ ธีระพันธุ์. ทฤษฎีไว้ระเบียบกับทางแพรงของสังคมสยาม กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊ค, 2538.

ภาษาอังกฤษ

JANICE WONGSURAWAT. AESTHETICS. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2527.

JOHN RUSSELL. POPART REFINED. NEW YORK : A PRAYER, 1969.

KIM LEVIN. MODERNISM. NEW YORK : HARPER., 1988.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ประวัติการศึกษา

ชื่อ นาย ฅภัทร ธรรมนิยา

เกิด วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ 2513

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ศิลปบัณฑิต (ประติกรรม)
 คณะจิตรกรรม ประติกรรม และภาพพิมพ์
 มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการแสดงผลงาน

- ร่วมแสดงผลงานมหกรรมประติมากรรมแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1
- ร่วมแสดงผลงานจตุรประติมากรรม ครั้งที่ 1,2 และ 3 ภาควิชาประติมากรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมร่วมสมัยของธนาคาร กสิกรไทย
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมแห่งชาติ
- ร่วมแสดงผลงานจินตภาพ ณ. ตึกเลอครีชดา
- ร่วมแสดงผลงานอาจารย์ คณะ จิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ร่วมแสดงผลงาน ASIAN - THAI INTERNATION MODERN ART EXHIBITION
- ร่วมแสดงผลงานโครงการศิลปกรรมเฉลิมพระเกียรติแห่งรัชกาลที่ 9
- ร่วมแสดงผลงานโครงการกรุงเทพมหานครเมืองฟ้าอมร (BANGKOK ART PROJECT 1998)

รางวัลที่ได้รับ

- รางวัลดีเด่นการประกวดประติมากรรมเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ของสำนักงานศูนย์ส่งเสริมเยาวชนแห่งชาติ (ส.ย.ช.)
- รางวัลพิเศษการแสดงผลงานศิลปกรรมร่วมสมัย โตชิบา

- รางวัลดีเด่นการประกวดศิลปกรรมลพบุรี ครั้งที่ 1
- รางวัลยอดเยี่ยมการประกวดศิลปกรรมเศษวัสดุลพบุรี ครั้งที่ 2
- รางวัลดีเด่นศิลปกรรมร่วมสมัยปีโตเลียม (ป.ต.ท.) ครั้งที่ 10
- รางวัลรองชนะเลิศศิลปะปูนปั้น ครั้งที่ 1
- รางวัลดีเด่นอันดับ 1 การประกวดศิลปกรรมร่วมสมัย (S.V.O.A.) ครั้งที่ 1
- รางวัลยอดเยี่ยมการประกวดศิลปกรรมร่วมสมัย ครั้งที่ 2
- รางวัลดีเด่นการออกแบบประติมากรรมของกระทรวงสาธารณสุข
- รางวัลชนะเลิศการออกแบบประติมากรรมของกระทรวงศึกษาธิการ
- รางวัลเกียรติคุณอันดับ 2 เหรียญเงิน สาขาประติมากรรม ศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 45
- รางวัลเกียรติคุณอันดับ 3 เหรียญทองแดง สาขาประติมากรรม ศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 46

เกียรติประวัติ

- ได้รับทุนนิรศรานวิจิตรวงศ์
- ได้รับทุนพระพิฆเนศวร์ ในงานแสดงนิทรรศการประติมากรรมขนาดเล็ก ครั้งที่ 2
- ได้รับทุนของมหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์